

ĐA-VÍT TRỐN KHỎI SAU-LƠ

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 18:6-30; 19:1-24

Câu gốc: “Thà nương nấu mình nơi Đức Giê-hô-va, còn hơn tin cậy loài người” (Thi Thiên 118:8).

Mục đích: Giúp học viên thấy rõ dấu Sau-lơ liên tục tìm cách hãm hại Đa-vít thì Đức Chúa Trời luôn ở cùng Đa-vít. Chúa cũng luôn ở với và giúp đỡ chúng ta như vậy.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Đấng Christ chẳng hề lìa bỏ chúng ta <i>(Hê-bơ-rơ 13:5-6)</i>
Thứ Hai	Sự ganh tị của Sau-lơ <i>(I Sa-mu-ên 18:6-30)</i>
Thứ Ba	Đa-vít chạy trốn <i>(I Sa-mu-ên 19:1-24)</i>
Thứ Tư	Đức Chúa Trời gìn giữ chúng ta <i>(Thi Thiên 121:1-8)</i>
Thứ Năm	Tội ganh tị <i>(Gióp 5:2; Châm Ngôn 3:31; 14:30; 23:17)</i>
Thứ Sáu	Sự ganh tị hủy hoại tình yêu <i>(I Cô-rinh-tô 13:4; Gia-cơ 4:5)</i>
Thứ Bảy	Đức Chúa Trời bảo vệ người trung tín <i>(Châm Ngôn 16:7)</i>

Khai Triển Bài Học

Xưa nay lòng ganh tị đã phá hoại nhiều đời sống, nó là một tật xấu, rất ti tiện. Mình làm không được, mà không muốn ai hơn mình. Ai tốt hơn mình, thì muốn bôi nhọ họ, ai cao hơn mình thì đánh hạ họ. Ganh tị khác nào con quỷ giết người, nó hoạt động khắp nơi, liên tục. Khi nó vào lòng ai, kẻ đó trở thành nguy hiểm. Nó vào lòng Ca-in, Ca-in giết A-bên, nó vào lòng các anh Giô-sép, họ âm mưu giết Giô-sép, nó vào lòng Sau-lơ, Sau-lơ âm mưu giết Đa-vít, nó vào lòng người Y-sơ-ra-ên, họ bắt nộp Chúa Giê-xu cho Phi-lát (Ma-thi-ơ 27:18).

Hôm nay chúng ta học về việc Đa-vít trốn khỏi Sau-lơ. Lý do thứ nhất là:

I. SAU-LƠ GANH TỊ ĐA-VÍT (I Sa-mu-ên 18:6-16)

Trong khi toàn dân Y-sơ-ra-ên thất vọng trước tên khổng lồ Ga-li-át thì Đa-vít đã hạ được hắn. Đó là cơ vui mừng cho mọi người, nhất là cho Sau-lơ, vì trong dân mình có nhân tài, từ đây xứ sở bình an, ngôi báu vững vàng. Nhưng khi đoàn quân chiến thắng trở về, phụ nữ trong các thành phố tổ chức những cuộc đón rước long trọng bằng tiếng đàn giong hát, vui mừng nhảy múa. Họ đối đáp với nhau: *“Sau-lơ giết hàng ngàn, còn Đa-vít giết hàng vạn”* (câu 7). Họ muốn nói rằng nước của họ có phước, Sau-lơ là anh hùng, Đa-vít còn anh hùng hơn. Lời nói đó rất đúng, nhưng nói ra không đúng chỗ, không phải lúc. Đành rằng lời nói đúng, nhưng không phải nói với ai cũng được, nói lúc nào và nơi nào cũng được. Nói những lời như vậy trước mặt Sau-lơ, vô tình chỉ chọc tức ông vì xúc phạm lòng tự ái của ông.

Nghe lời ca tụng đó, Sau-lơ giận lắm, ông nói: *“Người ta cho Đa-vít hàng vạn, còn ta hàng ngàn, chỉ còn thiếu cho nó ngôi nước mà thôi”* (câu 8). Mặc dầu các phụ nữ không có ý tôn Đa-vít làm vua thế Sau-lơ, nhưng vì ganh tị, ông đã hiểu sai. Kể từ đó, Sau-lơ nhìn Đa-vít bằng đôi mắt khó chịu. Hôm sau, ác thần ganh tị nhập vào Sau-lơ, làm cho ông bối rối hơn trước. Đang khi Đa-

vít gậy đàn để an ủi Sau-lơ, ông nổi giận, cầm giáo phóng Đa-vít để ghim chàng vào tường. Hai lần như vậy, Đa-vít đều tránh được. Nếu Đa-vít lấy cây giáo của Sau-lơ để phóng trở lại, chắc Sau-lơ đã chết, nhưng Đa-vít không làm.

Đến đây, Sau-lơ không còn giấu ác tâm của mình nữa nhưng phô bày nó ra mà ai cũng thấy được. Ông biết rằng Chúa đã bỏ ông mà ở cùng Đa-vít nên ông sợ Đa-vít như Hê-rốt sợ Giăng Báp-tít (Mác 6:20). Sau-lơ đặt Đa-vít cai quản ngàn quân, sai ra trận là ngầm mượn tay giặc giết Đa-vít. Nhưng mỗi lần Đa-vít ra đi và trở về đều bình an, mọi công tác đều may mắn. Toàn dân yêu mến Đa-vít, còn Sau-lơ sợ hãi Đa-vít.

Chúng ta thấy người bị Chúa bỏ với người được Chúa chọn có hai thái độ khác nhau. Sau-lơ bối rối, nóng giận, sợ hãi muốn giết Đa-vít, còn Đa-vít bình tĩnh gậy đàn, an ủi Sau-lơ, hai lần tránh mũi giáo của Sau-lơ và đánh giặc cho Sau-lơ.

Lý do thứ hai Đa-vít trốn khỏi Sau-lơ là:

II. SAU-LƠ ÂM MƯU GIẾT ĐA-VÍT (I Sa-mu-ên 18:17-30)

Thấy Đa-vít thành công trong mọi việc, Sau-lơ càng sợ Đa-vít sẽ đoạt ngôi vua của mình, lòng ganh tị càng sôi lên nên ông quyết định phải hạ sát Đa-vít cho kỳ được. Bây giờ, ông nghĩ ra một kế. Trước đó ông đã hứa gả con gái mình làm vợ cho ai giết được Gô-li-át, nhưng chưa thực hiện. Ông liền kêu Đa-vít lại nói rằng ông thương Đa-vít, sẵn sàng gả con gái lớn của ông là Mê-ráp cho Đa-vít miễn là Đa-vít phải can đảm giúp ông đánh giặc cho Đức Giê-hô-va, Đa-vít vâng lời. Lần này cũng như lần trước, khi Đa-vít ra trận, Sau-lơ không ước ao cho ông được thắng, nhưng ước ao cho Đa-vít thất bại và chết. Vì vậy, khi Đa-vít ra ngoài trận địa, thì Sau-lơ bắt vợ hứa của Đa-vít gả cho người khác. Nhưng Đa-vít trở về bình an, biết con gái thứ của mình là Mi-canh yêu Đa-vít, nên cho người nói với ông rằng vua không đòi một sính lễ nào khác ngoài ra sinh mạng của một trăm quân Phi-li-tin để báo thù họ. Thật Sau-lơ là một con người hèn nhát, ném đá giấu tay,

giết người mà không dám chịu trách nhiệm. Dầu vậy, Đa-vít nhận lời. Trước kỳ định, Đa-vít đem quân đánh ngã hai trăm người Phi-li-tin, Sau-lơ phải gả Mi-canh cho Đa-vít. Con gái Sau-lơ yêu Đa-vít, nhưng Sau-lơ càng sợ Đa-vít hơn nữa. Bao nhiêu âm mưu thâm độc và đê hèn của Sau-lơ đều thất bại, Đa-vít đã không bị giết mà ngược lại còn được mọi người yêu mến và tôn trọng. Sau-lơ muốn hại Đa-vít, nhưng chính Sau-lơ bị hại chứ không phải Đa-vít. Ganh tị là tự sát. Chúa không ở với người ganh tị mà ở với người bị ganh tị vì Danh Ngài để đổi họa thành phúc.

III. ĐA-VÍT ĐƯỢC BÁO TRƯỚC PHẢI TRÓN ĐI (I Sa-mu-ên 19:1-24)

1. Giô-na-than bênh vực Đa-vít (I Sa-mu-ên 19:1-7)

Sau-lơ triệu tập một cuộc họp mật với con trai mình là Giô-na-than và quần thần để chỉ thị họ giết Đa-vít. Sau-lơ nghĩ rằng để bảo vệ ngôi vua mà Giô-na-than sẽ được kế vị, nên chàng sẵn sàng giết Đa-vít. Nhưng Giô-na-than rất thương Đa-vít, báo cho chàng hay tin đó và yêu cầu chàng sáng mai hãy ẩn mặt để chờ xem kết quả.

Sáng hôm sau, Giô-na-than đứng bên cạnh cha mình, bênh vực Đa-vít rằng chàng đâu có phạm tội chi với vua, trái lại, đã có công lớn với vua. Chàng đã liều mạng giết người Phi-li-tin và Đức Giê-hô-va đã dùng điều đó giải cứu dân Y-sơ-ra-ên. Vua đã thấy và mừng rỡ nay tại sao vua phạm tội mà giết người vô cớ? Giô-na-than sợ cha mình làm đổ huyết vô tội mà cả dòng dõi ông phải chịu hậu quả. Nghe lời Giô-na-than, Sau-lơ thề rằng: “*Đa-vít sẽ chẳng chết!*” (câu 6). Vì thế, sau đó Giô-na-than dẫn Đa-vít đến phục vụ Sau-lơ như trước.

2. Đa-vít trốn khỏi nhà (I Sa-mu-ên 19:8-17)

Chiến tranh cứ tiếp diễn, Đa-vít ra trận chiến thắng quân Phi-li-tin, trở về an ủi vua mình. Thấy Đa-vít thành công, Sau-lơ càng bức dọc, muốn giết Đa-vít ngay. Thiết tưởng, Sau-lơ chỉ cảm động nhất thời qua những lời khôn ngoan và chí lý của Giô-na-

than, chứ chưa cảm xúc sâu xa về tội ác của mình, mặc dầu ông đã nhân Danh Chúa mà thề. Khi ác thần ganh tị nhập vào, Sau-lơ thấy Đa-vít đang gảy đàn, liền lấy giáo định đâm Đa-vít dính vào tường. Nhưng Đa-vít tránh khỏi và trốn về nhà ngay tối đó. Sau-lơ cho người bao vây và canh giữ nhà chàng định sáng hôm sau sẽ giết chàng. Mi-canh, vợ của Đa-vít cấp báo cho chàng hay tin đó, rồi thò cửa xuống cửa sổ và trốn thoát. Nàng lấy một tượng gỗ đặt vào chỗ Đa-vít nằm, lấy chăn đắp lại. Khi Sau-lơ cho người đến bắt Đa-vít, nàng nói chàng đau, khi Sau-lơ truyền đem Đa-vít ở trên giường đến cho ông, mới biết Đa-vít đã trốn thoát. Sau-lơ muốn tìm cách giết Đa-vít, nhưng Chúa dùng Mi-canh cứu Đa-vít.

3. Đa-vít đến nhà Sa-mu-ên tại Ra-ma (I Sa-mu-ên 19:18-24)

Trong cảnh nguy khốn, Đa-vít nghĩ không có nơi nào an toàn bằng tại nhà Sa-mu-ên là tiên tri của Chúa. Chàng bèn chạy lại đó, tường thuật cho Sa-mu-ên nghe mọi sự. Không ngờ, khi hay tin Đa-vít đang ở với Sa-mu-ên tại Na-giốt, thuộc Ra-ma, thì Sau-lơ sai người đến bắt ông. Na-giốt là trường đào tạo tiên tri do Sa-mu-ên điều khiển. Khi các người này đến, thấy các tiên tri thờ phượng Chúa, họ chịu Thánh Linh cảm động, gia nhập đoàn tiên tri mà không nghĩ đến việc bắt Đa-vít. Sau-lơ sai một tốp khác, rồi một tốp khác nữa, họ đều bị chinh phục cả. Cuối cùng, Sau-lơ thân hành đến, ông cũng chịu Thánh Linh cảm động nói tiên tri. Bởi cơ đó, người ta đặt một câu hỏi nhắc lại luôn thành một tục ngữ: *“Sau-lơ há cũng vào hàng các tiên tri sao?”* (câu 24). Họ muốn nói rằng một người xấu xa gian ác như vậy mà cũng được liệt vào hàng các tiên tri à?

Đa-vít là bạn của Sau-lơ, nhưng vì ganh tị, Sau-lơ đã nhiều lần mượn tay kẻ thù để giết bạn mình. Tình thương làm cho kẻ thù trở nên bạn hữu, ganh tị xem bạn hữu như kẻ thù. Đa-vít bị ganh tị, bị lừa gạt, bị hãm hại phải trốn tránh, nhưng Đức Chúa Trời là Bạn chí thân của chàng. Ngài đã giải cứu, an ủi, lo liệu mọi sự cho ông. Người đáng thương hại không phải là Đa-vít mà là Sau-lơ.

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Tại sao Sau-lơ ganh tị Đa-vít?
2. Những âm mưu của Sau-lơ để hại Đa-vít là gì? Kết quả ra sao?
3. Tại sao Sau-lơ không giữ lời thề hứa?
4. Tại sao Sau-lơ đã dùng đủ cách mà không giết được Đa-vít?
5. Đa-vít có thái độ nào đối với Sau-lơ?

Bài 34:

ĐA-VÍT TRỐN KHỎI SAU-LO'

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 18:6-30 ; 19 :1-24 **Câu gốc:** Thi-thiên 118:8

1. Theo bài học, từ xưa đến nay, lòng ganh tị:

- a. Đã phá hoại nhiều đời sống
- b. Là một tật xấu, rất ti tiện
- c. Câu a, b sai
- d. Câu a, b đúng

2. Chúa kêu gọi chúng ta thà nhường náu mình nơi:

- a. Cửa cải
- b. Địa vị
- c. Người có quyền lực
- d. Câu a, b, c sai

3. Theo bài học, khi sự ganh tị vào lòng của ai, thì người đó như thế nào?

- a. Trở thành kẻ nguy hiểm
- b. Trở thành người dễ mến
- c. Là một mẫu người nên học hỏi theo
- d. Câu a, b, c đúng

4. Đa-vít "giết quân thù hàng vạn", còn Sau-lo' giết quân thù bao nhiêu?

- a. Hàng trăm vạn
- b. Hàng ngàn
- c. Hàng ngàn vạn
- d. Hàng chục vạn

5. Theo bài học, khi Đa-vít thành công trong mọi việc thì:

- a. Sau lo' càng sợ Đa-vít sẽ chiếm đoạt ngôi vua
- b. Lòng ganh tị của Sau-lo' nổi lên khiến ông quyết định giết hại Đa-vít
- c. Câu a, b sai
- d. Câu a, b đúng

6. Theo bài học, Sau-lo' được cho là:

- a. Một con người hèn nhát
- b. Kẻ ném đá giấu tay
- c. Kẻ giết người mà không dám chịu trách nhiệm
- d. Câu a, b, c đúng

7. Theo bài học, Sau-lo' muốn hại Đa-vít, nhưng điều gì đã xảy ra?

- a. Đa-vít được mọi người yêu mến và tôn trọng
- b. Chính Sau-lo' đã bị hại
- c. Câu a, b sai
- d. Câu a, b đúng

8. Bài học nói gì về lòng ganh tị?

- a. Ganh tị là tự sát
- b. Chúa không ở với người ganh tị
- c. Chúa ở với người bị ganh tị vì danh Ngài
- d. Câu a, b, c đúng

9. Khi Sau-lo' muốn giết Đa-vít, ai là người đã báo tin cho Đa-vít?

- a. Tiên tri Sa-mu-ên
- b. Giô-na-than, con trai Sau-lo'
- c. Mê-ra
- d. Mi-ca-ên

10. Theo bài học, trải qua nhiều thời đại, lòng ganh tị:

- a. Luôn dẫn đến bại hoại tâm linh
- b. Chẳng chút bình an
- c. Chẳng chút thỏa nguyện
- d. Câu a, b, c đúng

Bài 34:

ĐA-VÍT TRỐN KHỎI SAU-LO'

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 18:6-30 ; 19 :1-24 **Câu gốc:** Thi-thiên 118:8

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Theo bài học "Ganh tị được ví như một con quỷ như thế nào"? Nó có còn hành động trong xã hội và Hội Thánh ngày hôm nay không? Diễn hình?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Sau-ơ ganh tị Đa-vít về điều gì? Sau-ơ đã để "Lòng ganh tị" dẫn dắt mình như thế nào?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Đức Chúa Trời đã bảo vệ Đa-vít bằng cách nào trước sự truy sát của Sau-ơ? Theo bạn, sự ganh tị ở thành phần nào đối với nhau là đáng sợ hơn hết? Tại sao?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....